Z přátelských kruhů.

SEATTLE, WASH. — Ct. red. a milí čtenáři: Zde píši slíbený článek do t. l., ale jestli jej et. redakce uveřejní, to nevím. Jsem krátký čas zde v Seattle a látky ke psaní mám třeba na 14 dní. — Jak každému čtenáři, který trochu čte, je známo, máme zde výstavu, nesoucí jméno Alaska-Yukon Pacific Exposition. Zde ji nejraději nazývají "World's fair." Tato výstava jest jedinou ze všech, která byla v čas hotova.— Dne 1. června byla tato výstava prohlášena za otevřenou. President Taft také skutečně ve 12 hodin v poledne, dne 1. června, prostřednictvím telegrafu prohlásil ji za otevřenou. Výstavu jsem si trochu prohlédnul a proto spěchám, bych o ní něco, co jsem sám viděl, napsal. Den 1. června byl velkým svátkem v Seattle i jeho celém okolí. Slavnostní den vyzněl velkolepě, k jehož náladě přispělo počasí, které přilákalo přes 95 tisíc účastníků. Hlavní parádou bylo vojsko všech možných druhů. Také námořnictvo, které zde kotví v přístavu se 7 velkými bitevními loděmi. Vedle amerických námořníků bylo též zastoupeno i Japonsko, které k tomu úkolu přijelo sem do amerických vod se dvěma válečnými křižáky. Tyto dvě japonské lodě, nesoucí jména Aso a Soya, kotví zde pod velením admirála Ijichi. Mají za sebou již velkou historii, any obě byly před krátkým časem majetkem Ruska. Loď Aso byla Ruskem ztracena ve srážce u Port Arthuru pod ruským jménem Bayan. Druhá loď, nynější Soya, byla ztracena Ruskem při prvních srážkách v bitvě přístavu Chemulpo na Koreji, nesoucí jméno Varnag. Tyto dvě lodi byly po válce Japonskem vyzvednuty, a dnes, jak jsem viděl a slyšel, jsou v úplném pořádku. A dělají zde provokaci v amerických vodách. Vojsko, čili námořnictvo, jsou vesměs silní, zdraví jinoši.— Na lodích mají velmi čisto a co mne nejvíce zajímalo, jsou zvláštní místa, kde sedíce na zemi, kouří cigarety. Celé to vojsko i námořnictvo zde pobude asi 14 dní, aby si každý mohl tyto krásné ukazováčky prohlédnouti. Tedy dále. Alaska-Yukon výstava čítá celkem 67 budov, velkých, moderních, vedle toho i menších staršího slohu. Byla postavena nákladem desíti milionů dolarů, a jest výstavou svého druhu velkolepou. Jak vyrozumívám, je to výstava rázu hospodářského a hornického. Průmysl jest již v menším poměru zahrnut. Má to míti ráz poněvadž pro návštěvníky z východních i jiných částí Soustátí. Nade vše zde vyniká budova pod názvem "Forestry building." Jest postavena totiž ze silných krásných stromů, dříví Yellow pine, majícího v průměru pět až šest st. Budově této, která jest o třech poschodích, dodávají tyto stromy s neoloupanou kůrou neobyčejně krásného, přírodního lesního vzezření. Také jest uvnitř jedna část vyplněna malou lesní skalou s menším pěkným vodopádem. Jest porostlá stromy, mezi nimiž jsou umístěna lesní zvířata v lesích západních žijící. První poschodí je vyplněno vzorky různých nejmodernějších obydlí ze státu Washington, která mají sloužiti jako obydlí osobám nemocným souchotinami. Zkrátka, obydlí na potírání tuberkulosy. Část "Forestry" jest vyplněna nádržkami pro chov a pěstování ryb a jinými různými věcmi. Jelikož jsem popsal teprve jen jednu budovu a to jen částečně, vidím, že jest mně nemožno všechno podrobně vypsati, proto napíši to trochu zkrátka.— Většina těchto různých výstavních paláců jest vyplněna hospodářskými, hornickými a průmyslovými výrobky. Krásný dojem činí na návštěvníka výstavy zahradnické při pohledu na plodiny všeho možného druhu zde na západě, jižně až do California, východně do Oregon, Utah, Montany ústícího. Též krásně vyobrazena je zde celá Alaska i s jejími domorodci a jejími krásnými bohatými, zlatem a mramorem plnými doly. Co se týče mimoamerických států, jsou zde zastoupeny: Japonsko s výrobky uměleckými, z oboru hedvábnictví a výrobky hliněnými. Italie svým pověstným sochařstvím a malířstvím. Německo má zde mnoho pěkných výrobků ze Sollingenské oceli. Pak je zde řada krásných budov divadelních a různých jiných budov pro obveselení a občerstvení účastníků. Velmi krásně jest večerní osvětlení všech výstavních budov. Též jest vystavena pěkná čínská a japonská vesnice. Úprava parku a chodníků jest velmi krásná. — Výstaviště jest položeno v krásné romantické krajině, která jest obklopena na jedné straně jezerem Union a na druhé straně jezerem Washington, takže vyjdouce z některé budovy ven, vidíme jezero, a domníváme se býti na nějakém ostrově. Okolí města Seattle jest samo o sobě romanticky krásné, neb jest obklopeno částečně horami a vodou. Počasí je zde výborné, podnebí zdravé a hlavní výhodou jest, že v létě jsou krásné a chladné noci. Město samo čítá dle nejnovějšího sčítání 368,375 obyvatel. Výstavu navštívilo doposud 225,000 osob, to jest do 6. června. Napsal bych toho více, ale nevím, budeli to koho zajímati. Na žádost milerád více napíši. Jelikož jsem byl něco přes rok v South Omaze, proto všechny známé čtenářky a čtenáře pozdravuji. A býti tam dnes, jako ti mladí, kteří se žení a vdávají, jinam bych nejel na svatební cestu než do Seattle. — totiž kdyby k tomu bylo dosti zbytečných financí.

Václav Urban.

BRIDGEPORT, Morrill County, Neb. — Ct. red.: Se srdečným pozdravem jak na vás, tak i na všecky čtenáře a čtenářky tohoto listu laskavě bych vás žádal za uveřejnění těchto mých pár řádků. — Jaro zde máme krásné, dešťe dost, tak že si zdejší rolníci nemohou na nic naříkati. Čechů dosud zde mnoho není, co já znám, je zde p. Joseph Kleich, který si zde zabral minulého roku pozemek co domovinu, jakož i jeho syn pan Ladislav Kleich a dcera, slečna Emma Kleichová. Jak se dovídám, pan J. Kleich bude pěstovati drůbež na své farmě a syn jeho, Ladislav, rovněž. Jak se dovídám od slečny Emmy, tak si nasázela letošního roku krásné růže, a proto mládenci pozor! Jak mně sdělila paní Kleichová, tak má nasázeno hodně kvočen a husí, tak že se jim líhnou pořád kuřata a housata. Městečku Bridgeport předpovídají skvělou budoucnost, ano prý rychle se bude zvedat, neb se zde pořád prodávají loty a chystají se ke stavbám. Dráha Union Pacific zde staví od North Platte svoji trať, v North Port přes řeku North Platte od Bridgeport ji budou spojovat s druhou, Burlington, tak že budeme moci za krátký čas jeti rovně do Omahy. Taky zde letos pracují na zavodňovacích příkopech. Asi měsíc zpátky jsem byl na podívanou v poledni Dakotě, Belle Fourche, Deadwood, Lead, Spearfish, Sturgis a Rapid City. V Rapid City jsem se seznámil také s několika krajany, jako s p. Frant. Mrkvičkou, odběratelem t. listu a bývalým Omažanem, pak s panem Rudolfem Kapličkou a jeho bratrem Václavem Kapličkou a Karlem Brodským a Josefem Novákem a s paní Kovářikovou jsem se také seznámil, když jsme šli jedné neděle z rána na hon přerijních slepic s panem Václavem Kapličkou. Pan Václav Kaplička měl flintu na jednu ránu a já jsem měl hůl, že co on zastřelí, že to ponesu. Právě jsme přišli na kopec za město, kde bylo obydlí paní Kovářikové a v okolí hejno domácích slepic. Pan Václav Kaplička, dobrý to střelec, namířil, a toť se rozumí, že nechybil, a jedna slepice přišla o hlavu. V tom paní Kovářiková vyběhla ven a pustila se do nás, že jí musíme slepici zaplatit. To bylo moje seznámení s onou paní. Také jsem měl příležitost několikráte si pohovořit s p. Frankem Mrkvičkou, neboť on je pravým uvědomělým Čechem a při skleničce toho šumivého, kterého má Frank ve sklepě pořáde dost, jsme dlouhé chvíle proseděli a při Edison mluvícím stroji si často zazpívali. — Musím ukončit můj dopis, aby to nezabralo mnoho místa, a aby to čtenářky a čtenáře neomrzelo. Podruhé vám toho napíšu více. Se srdečným pozdravem jak na ctěnou redakci, tak i na všechny čtenáře a čtenářky.

Bridgeportský Štonral.

DAVID CITY, NEB. — Ctěná redakce a ctění čtenáři, jak se všichni pořád máte? Já se mám celkem dobře, ale tentokráte musím si aspoň zanaříkat na to počasí. Zase nám nyní stále prší, ale to se neptejte, jak ta tráva na zahradách skáče. Nu, vždyť vy to víte. Letošního roku vyšlo ze zdejší školy 23 děvčat a 6 hochů. Měli na konci školního roku hodně práce, neboť museli se učit divadlo, zpěv a vedle toho i své předměty, tak aby měli i školní prospěch dobrý. Byli všichni tou školní prací až utrápeni, leč odnesli si krásnou pochvalu za to, neboť vše bylo krásné, a každému se to zamlouvalo. Síň byla naplněna do posledního místa, ba ani se míst nedostávalo, co dostavilo se lidí. Naši školáci provedli vše krásně, a divadlo ani krásněji sehráno býti nemohlo. A což ten krásný zpěv! Každý se jim divil a sklidili za vše bouřlivou pochvalu. Přáli bychom těm, kteří ze školy vyšli, aby je štěstí provázelo v životě, aby dopracovali se cti a slávy, aby byli rodičům a všem krajanům ku cti a radosti. Neměli by však zapomínati, že jsou dětmi českých rodičů. Čeští školáci, kteří vyšli školu a vstupují opětně do školy vyšší, byli tři a sice Helena Bouše, Hilda Straka a Hugo Medard Otoupalík, ostatní byli Američáni. Byla jsem nad svým Hugonem pyšna, neboť hrál velmi pěkně v divadle, představuje princ. Mnoho lidí přišlo mi potřásti pravicí, ano i Američáni. Mnozí mi řekli, abych byla naň pyšna. Přála bych si, aby byl světu k užitku a totéž přeju i všem druhým na dráze jejich života. — Musím vám též, ctená redakce, zaslati zprávu, že váš starý odběratel, Jan Stejskal, byl nemocen.— Jak jsem slyšela, měl minulou sobotu tři doktory. Nemohl prý ani jísti, ani píti, ani dýchat, ani mluvit. Báli se toho nejhoršího, a proto doktoři v sobotu provedli v krku jeho operaci. Leč ulehčilo se mu až v neděli po druhé operaci. Operace, jak jsem slyšela, byla velice obtížnou. Sestra Svitáková rovněž dosud jest nemocna; žaludek jí už nechce přijati žádnou potravu. Tak už je to na tom světě; jedni snáší trpělivě bolesti, kdežto druzí umírají. — Máme tu několik českých případů, kdy manželé žádají o rozvod. Zase jiné trápení pro manžele, kteří se nemohou shodnouti. Stále čekáme, kdy se budeme míti dobře, kdy budeme spokojeni, ale jak se zdá, nebude to nikdy. Všichni stále toužíme po něčem, co je nesplnitelno, a stále nejsme spokojeni. Srdečně zdravím paní Klemovou, paní Košťálovou a paní Alžbětu Hotovcovou; nechť také něco do časopisu toho to napíšou. Františka Otoupalík.

SPENCER, NEB. — Ctená red.: Musím vám také něco sdělit z našeho zákoutí. Už se na některých místech mluvilo o tom, že budou opakovati se sucha, jaká byla v r. 1894, ale není tomu tak. Dne 24. a 25. května nám krásně namoklo, tak že všechno obilí se vzkřísilo k životu a pěkně rostlo. Dlouho jsme se z toho však netěšili, neboť 5. června přišla bouřka. Napřed se zvedl prudký vítr, podobný tornádu, pak liják a konečně kroupy, které to dodělaly. Máme tedy po radosti. Od Spencer na půlnoc a východ to rozbilo všechno a málokterou farmu to ušetřilo. Všude něco vítr převrátil, nebo rozbil.— Jak jsem zvěděl, bylo rozbito šest maštalí, z nichž jedna měřila 80 při 40 st. Krajan Josef Klasna přišel rovněž ke značné škodě, neboť vítr rozbil mu maštal. Která skřínka na korunu nebyla přikryta, byla povalena. Slepičníky a jiné drobnější hospodářské budovy rovněž nebyly ušetřeny, ba i četné stromy byly polámány. Místy jsou korny vybrany, místy opětně zaplaveny. Obilí je potlučeno, a ovoce se stromů sráženo. Letos byla naděje na velkou úrodu ovoce, neboť toto pěkně odkvetlo, a žádný mráz na ně nepřišel. Nyní máme zase po radosti, ještě štěstí, že to žádného člověka nezabilo ani neporanilo. Za to ale bylo zabito několik koní. Se srdečným pozdravem na ctěnou redakci a všecky čtenáře tohoto listu.

Vác. Hambek, jednatel.

GRAND RAPIDS, Mich. — Ct. redakce, a milé družky: Přišla jsem k vám opět na besedu, k ženám, abych si s vámi pohovořila aspoň písemně a vás pobídla, abyste a vy s chutí vzaly péro do ruky a přišly mně vstříc. Jenom to zkuste každá, a budete pak vidět, jak vás to bude těšit, až navzájem budeme jedna druhé sdělovat naše strasti i slasti, budeme si sestrami v žalosti i v radosti. Raďme si ve všelijakých svízelích, i v kuchyni, využitkujme laskavosti et. redakce, když nám dopřává místa, o které jsem je prosila. Až jednou začnete, pak vám to ani nedá, abyste nám též něco nesdělily. — Já budu hned radit, a možná, že to mnohému pomůže. Jako mne právě nyní. Usedla jsem, abych psala, ale taková bolest hlavy mne přepadla, že musila jsem na chvíli ustát, a vzpomněla jsem si, zdali by mně nepomohlo moje mazání proti revmatismu. Vzala jsem je na ruku, a dobře natřela hlavu, a vidíte, v malé chvíli dostavil se účinek, tak že opět mohu psát. Pomyslíte sobě: O účinku dobrém píšeš, ale co to bylo za liniment, ne, a tak raději pospíším vám ho sdělit. Je to laciný parfum, ale pro mne má cenu velikou a komu jsem ho poradila, každý si chválí. Kdo máš kloubový rheumatismus, vezmi pajntovou láhev, malej kerozinu, kup za pět centů kafru, vlož do láhve, zazátkuj, až se kafr rozpustí. Pak v místech kde tě bolí, dobře natírej, máš-li pokdy, třeba čtyřikráte denně a uhlídáš, že ne nadarmo pracuješ, odměna tě nemine v ulehčení, a třeba i úplné uzdravení. Na užívání je dobrý hrst hřebíčku, čtvrt malé lžičky zemězluče, dvacet jalovčinek roztlouci, čtvrt lžičky feniklu též roztlouci, naliti na to studené vody, dobře zakrýt, a patnáct minut dobře vařit, pak sundat s kamen a nechat stát pět minut, pak skrze husté sítko anebo skrze hadřík procedit. Pak kupte v lékárně za deset centů essenci wintergreenu a večer nalijete, nakapejte po každé dvacet kapek a to do essence a tak bude dvojí účinek, dovnitř medicína a zevně mazání. Též matičky, které máte malé miláčky, dítky, budou mám přicházet horka a s tím nemoci letní, jak zpozorujete, že váš miláček začíná míti průjem, že by vícekráte dělal potřebu než obyčejně, vemte pěněné otruby, asi tři libry a dejte do velkého hrnku vody. Když se vaří, vsypte otruby, nechte pět minut povařit, vlejte do koupelny, přidejte studené vody, asi tak jako obyčejně koupáte, může být drobet teplejší, ale nesmí pálit, položte děťátko do toho a chvíli ho přikryjte a zatím mějte kus prostěradla u kamen, aby bylo teplé, a nechte miláčka tak v těch otrubách ležet as patnáct minut. Pak čerstva ho vyndejte, zabalte v teplé prostěradlo bez osušení tak nahé, dobře ho v tom zatočte a dejte do postýlky, dobře ho zakryjte, ale ne příliš těžko a nechte spát. Budete-li vidět, že se začíná potit, tak máte jisté uzdravení, ale pozor na průvan, ani dvéře ani okna neotvírejte po celý ten čas od koupele až do spaní, pozor i pak, a nechoďte s ním aspoň za hodinu ven. Břiško natírejte alkoholem, k pití uvařte heřmánek, ale ne doktorský, ale ten co roste zde po venku, divoký, vezměte asi deset lodyh s listy i s heřmánkem, vyperte, rozkrájejte a dejte asi pět minut dobře povařit, aby toho byl šálek, proceďte drobet a oslaďte, ale ne mnoho a jak dítko bude chtít pít, vždy plnou malou lžičku mu dejte. Na tom nezáleží jak často, čím častěji, tím lépe, to je proti průjmu, a nevím nic lepšího nad to, ale musí se držet pokud nemocné děťátko podle předpisu. Já to mnoha matičkám poradila a všem to pomohlo. Tady třetí dům od nás jedné sousedce stonala dceruška, jsou to Němci, dva lékaři k ní povolali, ale dívence bylo čím dále tím hůře, matka již kolik nocí nespala, a doktoři pochybovali, že pacientka bude žít. Přišla k nám a prosila, abych k ní šla. Já nechtěla, že má lékaře a já že nejsem žádný felčar, pouze že miluji vědu a vařím pro nás medicíny a když drobet pomůžou, jsme rádi, ale já že nechci dostat zaplaceno hubou. Doktoři když pomohou, je dobře, a když ne, musí býti též dobře, ale prosila, až jsem přece šla a všecko ukázala jak to musí dělat, nic opomenout. Ráno přiběhla, a tak mi děkovala, že celou noc dívčinka spala, pouze jednou drobet udělala, ale to už nebylo zelené, a když přišli lékaři, divili se, že děťátko žije a že je mu lépe. Tak vidíte, vy drahé matičky, že mnohdy prostá bylinka je prospěšnější nežli drahé medicíny z lékáren. Já nemyslím, že by snad člověk lékařů a léků neměl užívat, já sama jakmile kdo v rodině onemocní, hned jdu pro lékaře, ale proto sama připomáhám, a lékaři se na mne nehněvají. Co bych já si počala, kdyby moje drahá matička byla proležená a co ona by musila zkusit ke všem svým bolestem, neb ona je úplně slepá čtvrtý rok a bez mé pomoci nemůže sedět ani pět minut, ale já si vařím masti sama a mažu. Přála bych, abyste s ní mohli mluvit, jak ubožák se za mne modlí. Kéž bych i já mohla, ale já nemohu! Vím, že ji tím zarmucuji, ona je tak nábožná, kdyby měl druhý trpět jako já, třeba i on by zmalomyslněl. Kam jsem to až zabloudila! Odpusťte, přece jsem chtěla poznamenat, abyste, jak je vám možno, sbíraly bylinky a též je pěstovaly v zahrádkách. — Musím vám sdělit, co já asi pěstuji. Prvně do kuchyně, víte! Živobytí napřed. Tak začnu: salát! Měli jsme ho pětkrát, libra tu stojí 12c, ředkvičku, šest je jich za 5c, my už jí snědli párkrát šest; cibuli, teď jsou nové dvě za 5c, pak petržel, já vařím polévky co den.— Teď přijde koření: do omáček i do medicín, prvně marjánku, dumián, satorku, šalvěj, pelyněk, vlašskou mátu, měsíček, brotan, ten je moc dobrý vařit pro modrý kašel. Též musím napsat co já smažím místo obyčejných lívanců. Třeba se mně mnohá zasměje a řekne: to já už dávno zapomněla, ale taková mně odpusťte, že ano? Vezmu dva kvarty mouky, dám do sítka drobet soli, dvě plné malé lžičky prášku na pečivo, proseji to na hlubokou mísku, rozbiju tři vajíčka do hrnečku, lžící dobře rozdělám, přidám mléka a opět rozdělám do mouky, ustrouhám kousek muškátového oříšku, v mouce udělám důlek, leju vejce s mlékem a při tom v důlku stále míchám. Nemáme-li dost mléka, přidám více, hrneček vypláchnu od zadělání, vleju do těsta, až udělám těsto tak řídounké jako řídká kaše, dám rozpálit sádlo až se škvaří, ale aby se nepálilo, vezmu na stolní lžíci těsto, nadožím dvakrát na sebe, udělám jich pokaždé pět, jak se posmaží, obrátím na druhou stranu, usmažené kladu na sebe. To jsou babvice, můj jim říká pekáče a časem je má radši než maso. Jestli je budete některá dělat, tak v ženské besídce mně sdělte, jak vám chutnaly. Budu se na to těšit. — Pro dnes se s vámi loučím a přeji vám dobrou noc, ale spíše bych měla psát dobré jitro, neboť odbily dvě hodiny spůlnoci. Srdečně zdravím celý personál tohoto časopisu, všecky čtenáře i čtenářky a volám Na zdar naší ženské Besídce! Anna Nunvarová.

SPARKS, OKLA. — Ctěná redakce: Chápu se též péra, bych několik řádek ze zdejší krajiny pro časopis váš napsal. Nevím jak začít, ale až začnu, nebudu vědět jak přestat. Počasí jsme měli střídavé; prudké větry, mírné ovzduší, zase vítr, mezitím zimu, někdy zase déšť. Celý duben a květen bylo chladno, ale celkem to ještě šlo. Jak soudím z různých dopisů, bylo tu ještě lépe než jinde. Asi v polovině května dalo se do dešťů, a pršelo, jak se říká, na celé kolo, takže na mnohých místech prudkými dešti byly potrhány pozemky. Také krupobití jsme měli, které místy postihlo i krajany, bydlící v okolí Prague, ale nebylo to nejhorší. Dne 29. května dostavila se bouře, hroznější oné první. O druhé hodině odpolední začaly vystupovati mraky od západu a táhly k východu. Blesk stíhal blesk, takže nevěstilo to nic dobrého. Mezi 4. a 5. hodinou dostoupila bouře svého vrcholu. Přehnal se strašný cyklon, který natropil mnoho škody na majetku; též několik lidských životů bylo zmařeno. Mně a mým sousedům nestalo se ničeho. Trochu škody na majetku jsem měl, ale ne příliš mnoho. Vyvrátilo mně to několik ovocných stromů v zahradě, roztrhalo ohrady, a v lese polámalo stromy. Podobné ztráty utrpěli též moji sousedé, kteří jsou Američáni. Půl míle na východ strhl cyklon dům s pozdívky. Bylo v něm právě pět osob, ale na štěstí žádnému z nich nic se nestalo. Horší to bylo pět mil severovýchodně. Tam cyklon rozbořil obydlí a zabil 4 osoby, matku, 2 její děti a dítko souseda; 3 jiné děti byly zraněny, 2 těžce, jedno lehčeji. V jiném stavení 2 osoby přišly k zabití a jiné k poranění. Také v městečkách Sparks a Strand přišlo několik lidí k poranění. Na dovršení všeho toho strhla se 31. května bouře s krupobitím. Postihlo to krajinu mezi Willzetta a Payson. Utrpěli-li škodu krajané, kteří v okolí tom bydlí, jsem se dosud nedozvěděl.

Týž den postihlo krupobití též okolí Stroud. Červen ukázal se solidnějším. V novém měsíci máme počasí poněkud lepší, takže můžeme v poli pracovati bez vyrušení, což také je nám třeba, neboť kukuřice a bavlna potřebují obdělávání. Zde se nejvíce pěstuje bavlna, oves a kukuřice. Stav kukuřice je dobrý a je dobrá naděje na úrodu. Oves je prostřední, ale bavlna je pramizerná. Někteří sázeli ji dvakrát až třikrát, a někteří sází ji ještě nyní. O semeno je nouze, takže musí se zaň platit $1.50—2.00 za 100 liber. Nemyslím, že z té pozdní bavlny něco bude, leč by se dostavil mráz až v pozdní době. Většina bavlny uschla, takže zůstaly pouze stonky; listí všechno opadalo. Jakmile nastalo teplo a přestalo pršet, začala znovu pučet ze stonků, a nyní roste výtečně. Je to ku podivu, kde se vzala. Mám takové bavlny 10 akrů, a myslím, že bude dobrá, neb je již zakořeněna, a poroste ku předu, pakli na ni ještě nějaká zkáza nepřijde. Se spolkovým životem zde jsme celkem spokojeni. V Praze máme řád ZČBJ., který čítá 150 členů, dále máme tu spolek sokolský, čtenářský a katolíci mají svůj spolek též. O zábavy je tu také dosti postaráno. Sokol uspořádal několik pěkných div. představení, po nichž následovala taneční zábava, takže mohli se pěkně pobaviti ti, kteří tancují, i ti, kteří netancují. Nejvíce nás mrzí ta prožluklá prohibice, neboť když člověk přijde do města, musí pískat kudlu. Když však člověk přijde na přítelíčka a svlaží si dušičku — to potom to zapovězené ovoce chutná. V minulých čtrnácti dnech zasedal v Praze okresní soud, který většinou zabýval se s přestupníky prohibičního zákona. Byl přísný, neboť takřka šmahem odsoudil ku peněžitým pokutám. Také musím prozradit něco na naše pražské mládence. Pan Dominik Bártek, pražský stavitel, a p. Havel Černý, holič, nabažili se toho hotelního bydliště a práskli do toho... Ne snad, byste si mysleli, že se oženili, toho oni se bojí, ale zařídili si domácnost staromládeneckou. To se jim však nedá upřít, že mají dobrý vkus. Kuchyň mají čistě zařízenu, a taktéž spací pokoj. Přijímací pokoj je rovněž pěkný. Který z nich zastává slabší polovici, toho jsem se nedověděl. Srdečně zdravím všechny čtenáře a čtenářky.

Anton Černý.

ZE ST. LOUIS, MO.

St.-louisský místní svaz svobodomyslných uspořádá dne 6. července Husovu tryznu v Národní síni ČSPS., kde účinkovati budou pěvecké sbory a řečniti bude pan J. L. Tupý, člen výkonného výboru svazu. Jest se nadíti, že krajané, jakož i jich rodiny uctí hojnou návštěvou památku výročí upálení Mistra Jana z Husince.

Fr. Široký, taj.

Potí se Vám nohy?

"Ovšem, že ano," odpovíte vy. Chcete-li tedy dostati rychlou a stálou úlevu od horkých, bolest působících a oteklých i potících se nohou, upotřebujte Severův Prášek na nohy dle předpisu. Krabička pravidelné velikosti stojí 25c ve všech lékárnách. Chcete-li malou část na zkoušku, vložte do psaní 2centovou známku a pište na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Předplaťte se na Pokrok, pouze $1.00 ročně.